

Nro. 14.

A' FÉLS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Februarius 17-dik napján,
1809-ik elztendőben.

B é c s.

Eő Csász. Kir. Felsége kegyelmes rendeléséhez képest, az új elztendő napján tartatni szokott udvari fő gála, az idén, e' folyó Febr. 12-ikén mint az Eő Felsége születésének emlékezetes napján tartott. Ezen Fels. rendeléshez képest, a' nevezett napon, úgymint a' múlt vasárnap, még reggeli 9. óra előtt, a' Cs. K. udvari fő Marsal Gróf Schaffgottsche egy hat lovas igen szép gála hintóban, tulajdon, és gála köntösökben felöltözött udvari tseledjestől kísértetve a' Csász. vár piatzára ment. Követtek a' Cs. K. testörző Galliciali és Magyar ne-

mes seregek gála köntösben és lóháton, nem különben a' Cs. Kir. testörző Trabantok és udvari katoná örizet gyalog; azután a' Cs. Kir. udvari Fő Lovászmester Herczeg Kaunitz az alatta lévőekkel, mindnyájan egy egy drága szerzőmokkal fel ékesített vezeték lovat vivén magok mellett. — Végére az itt lévő külföldi Követek, Ministerek, és az ide való fő Nemeség is fényes gala hintaikban az udvarhoz mentek, hogy valamint Eö Cs. K. Felsőeknek, úgy a' Felső. Herczegeknek és Herczegasszonyoknak is tartozó tiszteletet tehessenek.

Dél előtt 11 órakor, Eö Cs. K. Felsőek, és a' Felső. Fő Herczegek és Herczeg Asszonyok az udvari Fő Tisztviselőktől, a' testörző seregeknek paradirozások alatt az udvari Fő Templom kápolnajába menvén, és szent misét halgatván, azon rendel vizsgálta mentek a' Cs. várba, és minekutánna a' jelenvölt uraságoktól meg tiszteltettek volna, az új szalában terített asztalhoz ültek, és az udvari Muzsikások muzsikálások, és néhány ágyú durrogások közt vigagan ebédeltek.

E' folyó Februarius 13-ik napján következő patenst adott ki Császár és Király Eö Felsőek.

Mi I. Ferentz, Isten Kegyelmeiségéből Austriai Császár, Magyar-Cseh-Gallitzia és Lodóméria Országoknak Királya, Austriai Fő Herczeg s. a. t. Minekutánna a' 7 és $8\frac{1}{2}$ ezüst krajtzárosok, mellyek 1802-ik esztendőben folyamatra botsattattak vala, néhány esztendővel ennekelötte, minden aerarialis és közönséges kasszában megtilalmaztattak, azoknak nagy része a' Status kasszájába vizsgálolyt, és conventionalis pénznek verettetett volna: el végzettük, hogy ezen két ezüst pénz nemének még hátra lévő

része is Böjtmás Havának első napjától számlálván, hat hónap alatt mind bé adattafséék, 's a' folyamatból kivétefsék. — E' végre azt rendellyük:

1. Hogy ezek a' 7, és $8\frac{1}{2}$ krajtzáros ezüst váltópénzek, a' fellyebb meg határozott hat hónapok alatt, úgymint e' folyó 1809-ik esztendőnek Martzius első napjától kezdvén, Augustus 31-ik napjáig, minden közönséges aerialis és kamaralis kasszákban, a' 7 krajtzárosok 12 krajtzárban, a' $8\frac{1}{2}$ krajtzárosok pedig $14\frac{1}{2}$ krajtzárokban papiros vagy réz pénzben vétettefsenek el. — Lehet azokat, mint tökepénzt, az el múlt 1808 esztendőnek Septemb. 14-ik napján ki adott Patens fzerént, a' Status jószagaik költsön is adni. Ezen kívül azt is meg engedjük, hogy azok, a' kik az illy váltó pénznek birtokában vannak, hasonló betsben, minden monetaria és váltó hivataloknál bankótzédulákra, vagy rézpénzre felválthafsák.

2. Azoknak kedvekért, a' kik az említett váltópénzekért conventionalis pénzt, a' meghatározott bets fzerént kivannának, meg engedjük, hogy minden 50 és 100 forintért, a' mi banya productumokra ügyelő Directionktól interes fejében afsignatiokat vehetsenek.

3. Ezek a' fizető afsignatiók 12 szakaszokra osztattatnak fel. A' két elsőbök, a' két elsőb esztendőkre egyedül azokat az intereseket tárgyzák, mellyeket mi 100-tól 5-re határozunk, a' tiz következő szakaszokért, esztendőnként a' tökepénznek egy 10-ed része intereofsével együtt, t. i. ötöt száztól, a' fent említett hivataloknál conventionalis pénzben ki fog fizettetni.

4. Valamint ezeknek a' Hivataloknak, úgy

árégi banko ézedulákat újakra fel váltó Kaffzának meg van parantsolva, hogy azokért a' 7, és $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokért, a' mellyekért azoknak birói fi ető afsignatiókat kívánnak, a' 7 krajtzárosokat 6 krajtzárba, a' $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokat $7\frac{1}{2}$ krajtzárba conventionalis pénz gyanánt el vegyék, 's azokért interimalis nyugtató leveleket adjanak. — A' fizetésre való afsignatiók hat különböző n eműek, úgymint 50, 100, 150, 200, 500 és 1000 forintokra valók. Ha tehát a' bé vitetett summá pénz 1000 forinton felül van, két vagy több afsignatiók f gnak adattani.

5. A' fizetés végett adando afsignatiók, a' jövő Septemb. 1. ső napján kezdődnek el. A' kik előbb bé adjak a' 7 és $8\frac{1}{2}$ krajtzárosokat következő intereffeket és jutalmakat nyernek conventionalis pénzben, úgymint Martziusban 5 p. Centumot, Aprilisben is annyit; Maiusban $2\frac{1}{2}$ p. Centumot; Juniu ban $1\frac{1}{2}$ p. Centumot; Juliusban 1 p. Centumot; Augustusban $\frac{1}{2}$ p. Centumot. — A' többit a' jövő posta napon.

Konstantzinap lyból azt a' hirt vettük, hogy azon békesség ellen, mellyet a' Fényes Porta Anglus minister Adair Ritterrel kötött, az ott lévő Frantzia követségnek titoknokja Maubourg solenniter protestált, és leg ottan egy kurirt küldött azon fontos jelentéssel Párisba.

Spanyol Ország.

A' Frantzia Monitörnek 30-ik Januariusi darabjában a' 30-ik Bulletin, az az, hadi Tudósítás is olvastatik, melly Valladolidban Januar. 21-ik napján adattatott ki, melly következő tárgyakat foglal magában: — „Januar. 12-ikén

Betánczsból ki mársirozott a' Dalmátziai Herczeg, és midőn Meroba érkezett volna, úgy találta, hogy a' Burgói hidat el rontották. Burgóból ki üzetett az ellenség. Ezen időközben General Franceschi a' viz mellett felfelé mársirozott, 's azon a' Selai hidon által ment, a' Corunnából St. Jágoba vivő utat el rekészttette, és 6 tüzetest, 's 60 köz embert ejtett fogságra. Azon a' napon, azok közzül a' hajos legények közzül is, a' kik Mero mellett, a' tenger kebelénél édes viznek vitelére küldetettek, 30 ember fogattatott el. — Jan. 13-ikán a' Corunnától fél óráni földre fekvő Sz. Margarétai tetőkön levő két puskapozos magaziumot a' levegőbe vettették az Anglusok, mellynek harsogása irtodztató volt, és 3 óráni föld távol ágra is éreztetett. — Januar. 14-iken a' Burgói hid helyre állittatott, 's azon a' Frantzia artilléria által mehetett. — Két lineába állott az ellenség Corunnától fél óranira, és könnyen lehetett látni, melly' szorgalmatosan foglalatkoskodott legyen betegek, és sebbe esteinek hajókra való szállításában, a' kiknek szamokat 3 — 4 ezerre tettek a' spionok és izőkött katonak. Egyszermind abban is foglalatkoskottak az Anglusok, hogy a' tenger partján készített batteriákat le ronthassák, és a' tengerre fekvő tartományt ki prédálhassák. A' Sz. Filep sántzának Commendánsá előre el lá van a' reá következhető véfzedelmet, abba bé nem bocsátotta az ellenséget. "

„Januar. 14-ikén egy 160 hajóból álló sereg sietett a' Corunnai kikötőhelybe menni, a' mellyek közt négy linea hajó is volt. Jan. 15-ikén, reggel, azokat a' Vellaboai tetőket, a' mellyeken az ellenség előjáró serege letelepedett, a' Merle és Mer-

met osztály seregeik el foglalták, 's azokról az ellenséget le üzték. — Ármadiánknak jobb szárnya arra a' pontra támaszkodott, a' hol a' Corunnából, Lugóba, és a' Corunnából Santjagoba vivő utak ösze mennek. — A' bal szárnya az Elvina nevezett faluhelység háta megett állott. Által ellenben szép tetőket foglalt el az ellenség. — Januar. 15-ik napjának hátra lévő részében 12 ágyura való battria készítettett, és tsak a' következő napon, dél után 3 órákor adott a' Dalmátziai Herczeg az ellenség megtámadására jelt. — A' Mermet osztály seregének első brigadája sebesen megtámadta, hátra nyomta, és Elvinából kiüzte az Anglusokat, a' kik a' Corunnai kertekbe vonták magokat hátra. Igen setét lévén a' bé állott éjjel, féibe kellett hagyni a' tsatazást, az ellenség pedig a' setét éjelt hasznára fordította, és nagy sietséggel hajókra szállott. Igen sok vesztesége volt, két battria artilleriánk az egész tsata alatt halált és vefzedelmet okozott nekik, 800 holt testnél több maradt az Anglusok között a' tsata platzon, a' kik között volt Generál Hamilton, és két más Generálisok, kiknek nevek nem tudattik, 20 tiszte, 300 köz embert fogtunk el, 's 4. ágyút foglaltunk el. Lovaik között 1500 darabot öltek meg magok az Anglusok. — A' mi veszteségünk 100 meghóltakra, 's 150 sebbe estekre ment. — Januar. 17-ikén, viradtakor az Anglus hajósereg el evezett, 18-ikán egészlen eltűnt. — A' Dalmátziai Herczeg, a' Santjagoi tetőkről ágyuztatott az Anglus hajókra. — Néhány szállító hajok a' tenger partya mellett meg fenekeltek, 's az azokon volt emberk el fogattattak. — A' Payozai magazinumban 3000 darab Anglus puská találtatott, az ellen-

ségnek minden magazinumát, munitióit, 's tábori bagazsiájokat el foglaltuk. A' Corunnai külső városokban sok sebes Anglusok találtattak, A' lakosok és a' dezertorok 2500-ra teszik azoknak számokat, a' kik ebben a' verekedésben az ellenség közzül meg sebesítettek. Illyen vége lőnn a' Spanyol Országba küldetett Anglus expeditiónak, kevés bagazsiát, kevés munitiót, kevés lovat szállithattak a' hajókra. — A' hidak el rontásának könnyüése, azoknak a' vizeknek mélysége, mellyek az erdőkből és hegyekről le folynak, a' rövid napok, és a' hosszú éjtzakák igen kedvezők szoktak lenni a' hátraló ellenségnek. Osztályos Generál Lapiffse kemlélt csapatokat küldött Portugalliába. — Generál Maupetit Salamankába bé ment, a' hol egynéhány beteg Anglusokat talált.

A' Párisi Monitörnek 31-ik Januariusi darabjában következő foglalatú Valladolidi levél olvastatik, melly onnan Jan. 25-ik napján küldetett Párisba: A' mi városunkon számos fogságra esett csapatok marsiroznak keresztül, a' kiket a' Neufchateli Herczeg meg szemlélvén lábbelit osztat ki köztök. — Az Anglus tisztek és katonák azt beszélik, hogy minekutánna utól érték őket a' Frantziak, szüntelen sebes futásban voltak, minden munitziojokat, bagazsiájokat, és lovaikat el vesztették — hogy a' Corunna mellett esett verekedésben az Anglus fő Vezér Moore meg hólt, Sir David Baird veszedelmes sebet kapott, négy hajójokat a' győzedelmesek el vették, hogy igen veszedelmes szélveszek közt szállottak hajókra és eveztek ki a' tengerre az Anglus seregek, hogy sok felsőbb és alsóbb rangú tiszteket vesztettek el, hogy fő vezér Moore a' hadi seregeknél leg jobb Generál volt.

Olafz Ország.

A' 16-ik Januariusi Római levelek azt tartják hogy I. Jó se f N a p o l e o n Spanyol Király az ott lévő Frantzia seregnek fő vezérjét General Miollis t arra meg hatalmazván, hogy ő minden Római Statu- sokban lévő Spanyolokat a' Király hűségére esküvés- sel kötelezzen; ő, tudniillik General Miollis, a' Januarius 12-ik napján ki adott parolában ki hirdet- tette, hogy minden Római Statu- sokban lévő Spanyol Országai jobbágyok, akarmelly karba és rendbe hely- heztettek legyenek, azon hólnap 17-ik napjára előt- te meg jelennyenek, és uralkodó Királyoknak hű- ségére 's engedelmeségére érthető szóval meg es- küdjenek. Köveskező esküvés formája tétetett eleik- be: Esküszöm az élő Istenre, hogy én a' Spanyol Országai új Constitutió- nak engedelmeskedek, és Jósef Királynak igaz hűve leszek. Ezeknek a' Római Statu- sokban lévő, és Jósef Király hűségére eskü- tt Spanyol jobbágyoknak száma igen nagy. Ezek közt vannak a' Spanyol Országból ki küldetett Ex Jesuiták is, a' kik Róma városában, és a' Sz. Pápa birodalmában élnek. Azoknak, a' kik vagy erőtlenségek, vagy koros idejek miatt a' General Miollis palotájában meg nem jelenhettek, meg engedtetett, hogy irásban adják be le tett hűtöket.

Florentziának O v a d a nevezetű városában 20 értlen elméjű ifjak a' militaris conscriptio törvényei- nek engedelmeskedni nem akarván, az oda való Püs- pöknek atyai intésére nyakasságokat le tették, 's önként be iratták magokat.

Északi Európa.

A' Fels. Pruffziai Királynak és Királynénak Ber-
linbe leendő vissza menetelekről az oda való lakosok
tudósíttatván, Fels. Fejedelmekhez való belső szere-
teteknek 's hívségeknak külső jelekkel való kinyilat-
koztatására azon egész várost ki világosítani és víz-
sza menetelének napját fényes vendégségekkel 's vig-
multságokkal akartak meg innepelni, meg tisztelni.
Értésére esvén Eö Kir. Felségének e' dolog, a' múlt
D. c. 27-ikén, következő foglalatú levelet íratott
Graf Döbna belső dolgokra ügyelő miniszterrel a'
Berlini Kormányfűkhez: „Eö Királyi Felsége a'
Berlini hiv lakosoknak ezen feltételeken nagyon meg
illetődött, azt méltoképen is vette, de hogy azt
mivellyék teljességgel nem akarja meg sem is enged-
di. Ezenben igen kegyelmösen fogja venni, ha
azon költség, mellyet a' város kivilágosítására, és
mulattságokra szántak, azon városbéli szegény és
szerentsétlen lakosoknak fel segéllésekre fogják for-
dittatni. Ennekfelette azt kívánja, hogy az a'
vallásbéli inneplés, mellyet azon alkalmatóságra
rendeltetett, Eö Kir. Felsége hazamenetele után
való napon tartattasék, hogy annál fogva Eö Kir.
Felségének is alkalmatósága lehessen a' maga jövendő-
béli jobb időkért való kívánságainak, mellyeket csak
az istenes elmélkedések, a' kormányfűkhez való ha-
tarozhatatlan bizodalom, és egymás közt való, bá-
torsággal, 's áthatatósággal öszveköttott egyefség
által lehet el érni, maga hiv jobbágyinak kívánsági-
val leendő öszveköttolására s. a. t.

Azoknak kedvéért, a' kik a' természeti tu-
dományban, nevezetesen pedig az ég kárpittyán

láttatni szokott nevezetesebb tsillagoknak esméretében gyönyörködnek, köteletségemnek tartom azokat a' jegyzéseket, a' mellyeket Bode Berlini nagy Astronomus Ur a' Vénus és Jupiter leg világosabb planétákról a' Berlini tudós újság levelek által közönségesekké tétetett. Ez a' két planeta, úgy mond, mellyek a' múlt Decembertől fogva az égnek napnyugoti kárpitján láttatnak, mind közelebb közelebb mennek egymáshoz. — Jan. 17-ik napján a' Vénus ismét el távozik, a' Jupiter Februarius vége tájján szemeink elől el enyészik; ellenben a' Vénus a' földhöz közelgetvén Május hólnap végezetéig mint estéli tsillag mindenkor tündöklő állapotban, és látható lesz. — A' Vénus minden 8-ik esztendőben, ezen idő tájban, és illy fényességben szokta magát az ég kárpitjának napnyugoti reifén mutogatni.

Berlinből Jan. 20-ik napján. Városunk mostani Gubernatorja Lestouque Generál Lajtnánt és egy hufzár regimentnek tulajdonosa Brandenburg városába utazott, hogy ott, mint oda való Prépost azon hivatalban magát bé iktathassa. Ennek a' Prépostságnak jövedelmei sokra mennek. — Talán nem kevesen lesznek olyanok, a' kik meg nem foghatják, miként lehetsen egyházi jövedelmeket világi polgári és hadi személyeknek adni? Erre ekként felelek: Ezt a' just a' Westfáliai békeségben nyerte a' Brandenburgiai uralkodó ház, a' midőn Pomerániának egy részét a' Svéciai Kir. Koronának engedvén, a' helyett a' Magdeburgi Ersekséget nyerte, a' melly miatt több Püspökségek, nevezetesen a' Misniai, Merseburgi, Havelbergi, Brandenburgi és Zeizi Püspökségek voltak. A' Westfáliai békes-

ségben, mind a' Magdeburgi Érsekség, mind az itt nevezett Püspökségek saecularizáltatván szabad tettesére hagyatott az azokat bíró Fejedelmeknek, hogy azokat vagy egyházi, vagy világi érdemes embereknek adhassák. — A' nyugodalomra botsáttatott Feldmarsai Möllendorf Havelbergai, most pedig Generál Lajtinánt Lestoque Brandenburgi Prépostokká tétettek, az az, azon Püspökségeknek jövedelmeivel ajándékoztattak meg.

A' 14-ik Januariusi Berlini újság levelek így szólak: „Az Angliába ment Exminister B. Stein az egész nemzet előtt gyűlölségesé lőnn, ő lévén a' rajtunk esett szerentsétlenségnek leg fobb szerző oka. — Ő hozta bé közinkbe a' papiros pénzt is, melly miatt minderek meg drágultak. A' közönséges újság levelekből tudjuk, hogy Napoleon Császár, ennek a' Pruffziai Exministernek elfogattatására parantsolatot adott ki, azért, a' mánt azon újság levelek hirdették, hogy ő a' Pruffziai Birodalomban volt Frantzia hadi seregek közzé titkon a' Siciliai Vespert akarta fel állítani, az az, mind egy lábig meg öletni. Így volt e' ez a' dolog avagy nem, bizonyosan nem tudhattyuk, elég az ahoz, hogy mostanában Lübeckben egy Stein nevezetű Evangelikus Predikátor ama helyett meg fogattatott; de világofságra jöven, hogy e' kettő egymástól különbözzék, néhány napi arestomban való létele után, szabadon botsáttatott.

A' Pétersburgi Csász. udvar, a' Koppenhági Kir. udvart arra serkengeti, hogy mivel a' Svéciai Király az Angliával való szövetségben alhatatofsan meg akar maradni, az is támadja meg Svécia Országot Scania felől, 's egyesült erővel szorítsák a'

Stokholmi Kir. udvart az Angliai szövetségnek elhagyására. Erre nézve már is sok kézfüzetek tételnek Kopenhagenában.

Néhány közönséges újság levelek azt híreztetik, hogy az északi Europai uralkodó Fejedelmek szoros szövetségre léptek egymás közt, de azt ki ellen, világosan ki nem mondják. Eről a tárgyról következő jegyzést teszen a Journal de l'Empire nevezetű Párisi közönséges újság leveleknek szerzője: „Nem lehetelenség, úgymond, hogy Dánia és Prussia Országok az Orsz. Birodal. maál való alliantzajakat meg ne újítsák, és szorosbb egyefségre ne lépjenek egymással, és hogy ezek a Hatalomságok az Anglia ellen való hadakozásra hathatos eszközöket ne keretsenek, 's az északi országokat azon szomorú állapotból ki f. z. haditani ne igyekezzenek, a' mellybe őket Angliá. ak. tengeri nagy hatalma helyhezette vala.

A' Warsaui Herczegségi Ármádia, a' mint a' Warsaui közönséges levelek tartvák, hadi lába állítatik, és minekutánna egynehány ezer emberrel öregbitetni fog, a' jövő tavasszal táborba szállítatik azon Herczegségnek határain. — Warsannak külső városa Prága jó védelmező állapotba fog helyhezettetni, mellyet néhány ezrtendőkkal ennekeiötte Orofz Feldmarsal Suwarow nagyon meg károsítatott.

A' 26.ik Januariusi, Publiciste nevezetű Párisi Zsunálban következő tudósítás találtatik az északi Európáról, melly Jan. 12.ikén küldetett hozzá Lüebköl: „Az északi Finnlandiában lévő, és Kamenskoy, Tuschkow, és Demidow Generálisok kormányokra bizatott Orofz hadi seregek messze ki terjedt Cantonirungban feküsznek, és

hogy azon hadakozás miatt nagyon ki üresített tartományokban semmi szükséget ne látsának, az ő vezérek a' szükséges intézeteket meg tették. — Gr. Buxhovden fő vezér a' fegyverfűzésnek tökéletessége lett menetele után Finnlandiának északi részét el hagyván elsőben Abobá ment, 's onnan Pétersburgba; Mínthogy az ő helyébe rendeltett fő vezér Generál Knorring még Finnlandiába meg nem érkezett, oda leendő menetelég Herczeg Bagration viszi a' Fő vezér dolgait, és Abó városába teszi által a' maga fő hadi szállását.

„Egy Rigai magános tudósítás ízerént, Pétersburgból egy kurir küldetett Abóba oly parantsolattal, hogy az Orosz ármadia Svécia Országba nyomújon bé a' Bothniai tenger szoros kebelének vastag jéggel bé vont hátán. — Hová tovább mind hajlandóbbak az Oroszokhoz a' Finnlandiai lakosok, meg lehetősen meg lévén arról győztetve, hogy azon tartomány Svécia Orzágnak vissza nem adattatik többé. A' múlt nyáron meg testestől lelkestől Svécia Orzághoz ragaszkodtak, és azok a' közönséges hivatalban lévő személyek, a' kik a' hátrált Svéciai ármadiát követték, a' városokba és faluhelységekbe, a' lakosoknak fegyverfogásra leendő felszerentetésekre titkon kémeket küldöttek. A' Svéciai uralkodó Fejedelemre nézve ugyan jó planum volt ez; de annak következése a' Finlandusokra nézve káros, mivel világosságra jöven a' dolog, minden vagyonaikat el vesztették, a' győzedelmeseket magok ellen fel ingerlették, és ha ezen tselekedeteket meg nem bánták, 's magoknak botsánatot nem kértek volna, sokkal veszedelmesebb következése lett volna e' dolognak. — Hogyha e' két Hatalmanság

egymással meg nem békéll, a' Svéciai armádiát Gr. Fersen fogja commandirozni, a' ki nagy kedveségben és tekintetben van a' Királynál. — Uplandiának bátorságba leendő tétele és védelmezése végett minden szükséges intézeteket meg tétet a' Fő Kormányfők, a' tartománybéli katonaság fegyverbe öltözött, és a' tenger partjain telepedett le. Maga a' Király is meg szemlélte, és illendő védelmező állapotba helyeztette azokat. — Ezek azok, a' miket az északi Európának jelenvaló állapotjáról írhatunk.

J o b b i t á s.

Az ezen folyó 1809 ik esztendőben, Jan. 17-ik napján költ Magy. Kurir. 5-ik darabjának 78-ik 's több következő lapjain, azon Magyar és Erdély Országai arany 's ezüst pénzekről írt meg betűsülhetetlen munkát, mellyeket Nagy méltóságú Sárvári és Felső Vidéki Gróf Szecsényi Ferencz Arany Gyapjas Vitéz, Eö Cs. K. Felsőnek titkos Status Tanácsosa Eö Excellenciaja maga válogatott nyomtatott és írott könyvekből álló Bibliotekájával együtt a' Nemes Magy. Nemzetnek, néhány esztendőkkel ennekelőtte ajándékozni méltóztatott, másoknak relatiójok után, ugyan ezen Biblioteka Fő Gondviselőjének, 's nagy tudományú Hazánkfiának Nemes Miller Jakób Ferdinánd Ur szorgalmatofságának tulajdonítottuk. Ez a' tudós Hazafi idegen tollakkal magát ékesíteni nem akárván, a' múlt Januar. 22-ik napján következő tudósítást intézett hozzánk a' Magy. Kurirba leendő bé iktatás végett:

„Nem kevés megilletődéssel olvastam a' Magyar Kurirnak, folyó 1809 esztendőről, 5-ik

Szám alatt, 78-ik lapján ezen ditsiretet, mellyel
 meg tisztelttettem, mint Instituti numisma-
 tici Szecseniani Catalogusának szerzője.
 Noha ez a vélekedés, és róllam való itilet igen ke-
 tsegtető legyen: mindazonáltal kötelefségemnek tar-
 tottam nyilván meg valianl, hogy ez a ditsiret en-
 gemet tellyesféggel nem illet, mert nem hogy ré-
 zeszültem volna annak a remek munkának ki dolgo-
 zásában, de még nem is láttam azon drága pénz
 gyűjteményt. Távol legyen töllem érdemes Hazánk-
 fiát ditsőítésétől meg fűszteni, idegen tollakkal ma-
 gamat fel ékesíteni, és más igyekezetét magamnak
 tulajdonítani. — Azért kinek kinek tudtára adnom
 kell, hogy ama halhatatlan Gróf Szecseny Fe-
 rencz Ö Excellentiája, valamint a nyomtatványok
 laistromának rendbe fzedését Tek. és Tudós Ti-
 bolth Mihály, Tek. Nemes Vass, Sopron, és
 Somogy Tábla Biró úrra bizni méltoztatott, úgy
 ezintén a Magyar Pénzeknek le irására Fő Tízte-
 lendő Apát Urat, és a Pesti Kir. Fő Oskolánál lévő
 könyves Háznak érdemes Fő Tárnokát, Tudós
 Schönnviszner István Urat kérte vólt, a ki
 maga nevét az előljáró Befzed előtt kitévén, a mun-
 káját hafznos jegyzésekkel megbövitette, azon ki-
 vül a tudos Világban esméretes arról a jeles köny-
 véről is, mellyet egynéhány efsztendők előtt de Re
 Numaria Hungariae irtt vala. Ez a hires fér-
 fió tehát magát arra a ditsiretre érdemessé tette, a
 melly reám hibafsan háritódott. — Méltoztatott
 ugyan Eö Excellentiája én bennem is nem tsekély
 bizodalmat helyheztetni, midön engemet a föld-
 brofszok, képek, nemesi tzimerek, nem különben

a' kézi irások laistrominak kézfítésével meg tisztelt volna. De előbb a' nyomtatott könyveknek harmadik foltja, avagy supplementuma a' napfényt látni fogja. — Azonban nagy köszönettel vezem a' tudós Köfségnek meg elégedését, a' minapi első Ferdinánd, és második Makfzimilián Császárok Epistoláik ki adásomról. Ha az időnek mostohasága, egefségem, erfényem, és sulyos foglalatóságai megengedik, el nem múlatom a' Hazámnak ama hires Cardinális Pázmány Péter leveledzésével kedveskedni. — Irtam Pesten, Bóldog Afz. fzony Hávának 22-ik napján, 1809.

* * *

A' múlt posta napon költ 13-ik Kurirban egy hibát ejtett annak szedője, melly ebből állott, hogy az első tzikkelyt, mellyet 10-ik Februariusban irtam, de egészlen bizonyos nem lévén a' dologban, a' 10-ik Februariusi Magy. Kurirba ~~bé nem iktattam.~~ — A' következett napon költ Bécsi Udvari Diariumban azon tzikkely, de másféle képen elő adattatván, én is meg változtattam úgy a' mint a' Kurirnak 186-ik lapján vagyon, az elsőbet pedig hogy a' szedő ki hagyja meg parantsoltam. — De ő a' Febr. 14-ik napján költ Kurirba, a' Farsang utolsó napja lévén, feledékénységből azt is bé tette, melly hibát tsak akkor vettem észre, midőn az újságoknak fele már ki vólt nyomtattatva. Ez a' hiba nem olly tetemes, hogy abba valaki meg ütközzön, mind a' kettő egy értelmű, és az első lapon lévöben van ollyan, a' mi az utólsobban nem találatik.

D. D. S.